

211

ZARZĄDZENIE Nr 63 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 7 sierpnia 1973 r.

w sprawie przekształcenia Instytutu Przemysłu Drobno i Rzemiosła w Instytut Ekonomiki Usług i Drobnej Wytwórczości.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 129 i z 1973 r. Nr 12, poz. 89) zarządza się, co następuje:

§ 1. Instytut Przemysłu Drobno i Rzemiosła przekształca się w Instytut Ekonomiki Usług i Drobnej Wytwórczości, zwany dalej „Instytutem”.

§ 2. Instytut ma siedzibę w m. st. Warszawie.

§ 3. Nadzór nad Instytutem sprawuje Minister Handlu Wewnętrznego i Usług.

§ 4. Przedmiotem działania Instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych, rozwojowych oraz wdrożeń

w zakresie ekonomiki, organizacji i techniki usług oraz drobnej wytwórczości.

§ 5. Szczegółowy zakres działania Instytutu i jego strukturę organizacyjną oraz zakres i sposób działania jego organów określa statut nadany przez Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług.

§ 6. Instytut przejmie majątek oraz prawa i zobowiązania Instytutu Przemysłu Drobno i Rzemiosła, utworzonego uchwałą nr 401 Rady Ministrów z dnia 30 maja 1953 r.

§ 7. Pracownicy Instytutu Przemysłu Drobno i Rzemiosła stają się pracownikami Instytutu.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 15 sierpnia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

212

ZARZĄDZENIE Nr 64 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 10 sierpnia 1973 r.

w sprawie zwiększenia zakresu inwestycji modernizacyjnych w ogólnych rozmiarach inwestycji produkcyjnych.

Węzłowym problemem wymagającym skutecznego rozwiązywania w perspektywie najbliższych lat jest zasadnicze rozszerzenie procesów modernizacyjnych w gospodarce narodowej, a w konsekwencji zwiększenie udziału inwestycji modernizacyjnych, zwłaszcza w przemyśle, i ograniczenie do niezbędnych rozmiarów budownictwa kubaturowego.

W związku z uchwałą nr 38 Rady Ministrów z dnia 24 lutego 1973 r. w sprawie wzmocnienia dyscypliny inwestycyjnej oraz stosowania środków ekonomicznych i finansowych usprawniających proces inwestowania w jednostkach państwowych (Monitor Polski Nr 11, poz. 63) oraz w celu zwiększenia efektów i prawidłowego kształtowania polityki inwestycyjnej zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zatwierdza się kryteria techniczno-ekonomiczne inwestycji modernizacyjnych w przemyśle, stanowiące załącznik do niniejszego zarządzenia.

2. Ministrowie nadzorujący inwestorów w poszczególnych gałęziach przemysłu określą szczegółowe zakresy inwestycji modernizacyjnych dla tych gałęzi, opierając się na ramowym zakresie inwestycji modernizacyjnych, stanowiącym odrębne wydawnictwo.

3. Kryteria, o których mowa w ust. 1, powinny stanowić podstawę do stosowania preferencji w systemie eko-

nomiczno-finansowym oraz kwalifikowania inwestycji jako modernizacyjnych w fazie ich programowania, projektowania, planowania, kredytowania i w ewidencji sprawozdawczo-statystycznej.

§ 2. 1. Jednostki organizacyjne upoważnione do zatwierdzania założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji przemysłowych, przed podjęciem decyzji o budowie nowego lub kapitalnej rozbudowie istniejącego zakładu są obowiązane rozpatrzyć celowość i efektywność tego rodzaju inwestycji w porównaniu do modernizacji istniejących zakładów. Wybór formy inwestowania (pomiędzy budową nową, rozbudową a modernizacją) powinien być rozstrzygany na podstawie analizy i porównawczego rachunku efektywności ekonomicznej, z uwzględnieniem czynnika czasu.

2. W uzasadnionych wypadkach do inwestycji modernizacyjnych mogą być zaliczane również inwestycje połączone z częściową rozbudową istniejących zakładów i obiektów produkcyjnych, jeżeli spełniają warunki określone w kryteriach techniczno-ekonomicznych, załączonych do niniejszego zarządzenia.

3. Do inwestycji modernizacyjnych należy zaliczać inwestycje odtworzeniowe, polegające na zakupie i zainstalowaniu nowych maszyn i urządzeń w zamian zużytych lub przestarzałych technicznie i ekonomicznie, jeśli nowe